ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ

699

6 ноемврий 1935 г. Шуменъ.

год. X.

Броятъ 1 лв.

Телефонъ на редактора 119.

ЕЙДАВИСКИМЪ ВЕСТНИКЪ за ИНФОРМАЦИЯ, СТОПАНСТВО и ПОЛИТИКА. Редакторъ: Д-ръ СТОЙНО ПОПОВЪ.

ЛИЗА: СРѢДА и СЪБОТА. Публикации: 2 лева квадратенъ сантиметъръ. Приставки 1 левъ на дума. Абонаментъ: 80 лева годишно.

ЗДАНИЕ и СОБСТВЕНОСТЬ на КНИГОИЗДАТЕЛСТВО „СПАСЪ ПОПОВЪ“. Телефонъ 164

ШУМЕНСКИ БЛАГОДЕТЕЛИ.

ебва съ особено задовол да подчертаемъ, че въ ното тежко, подло и его- но време все пакъ се ратъ хора, които, пре- ки личното богатство и денствие, или богатството годенствието на своитѣ дници, проявяватъ бла- ни жестове на благотво- ность и пожертвовател- въ полза на обществото обено въ полза на него- бедни слоеве — жестове аготворителность и по бователность, които уди- тъ и трогватъ. Старата ска пословица „човѣкъ вѣка е звѣръ“ (Homo i lupus), която въ днеш- еме каточели е получила олѣмо потвърждение, въ- и красивитѣ и непрестан- иказки за любовь, чо- сть, култура, родолюбие азованость, намира опро- ние само въ дѣлата на нитѣ благодетели и бла- рители. Тѣхнитѣ дѣла ватъ, че между егоистич- и звѣроподобни хора, ко- радъ своя грубъ инте- и своето лично благо сж и да пожертвуватъ всич- оето би се изпрѣчило на имъ, има човѣци съ бла- ни сърдца и възвишени , способни да пренебрег- своитѣ груби интереси и о благополучие предъ об- интереси и общото бла- лучие на своитѣ съграж- сънародници и изобщо вѣци. Тѣхниятъ примѣръ и едновременно и за по- и за укоръ на останалитѣ ове на обществото, които ятъ за лично благополу- щастие, а сж студени и зивчиви къмъ нещастията аданията на своитѣ съчо- Както и да се уреди об- вениятъ животъ, въ как- о степень и да се премах- имущественото неравен- и социалнитѣ противоре- егоизмътъ въ хората и но свързанитѣ съ него рски нагони ще останатъ е позорятъ човѣшкото име. ова добритѣ дѣла, благоде- ята и пожертвователностьта на отдѣлнитѣ хора, като решително и ярко отрицание на егоизма и коравосърдечието, ще будятъ винаги удивление и ще трогватъ.

И ние, въ Шуменъ, можемъ да се похвалимъ съ благодетели и благотворители, които въ последнитѣ нѣколко години съ свѣтлитѣ свои дѣла внесоха прояснение и бодрость срѣдъ тежкия мракъ на нашето егоистично и алчно всѣкидневие.

Това сж покойниятъ Димитъръ Кънчевъ, семейство Д-ръ Медникарови, покойната баба Маламка Вълчева, Жечо Стояновъ, а въ последнитѣ дни — и г-жа **Мария Стоянъ Кънчева,** която е подарила 70,000 лв. за постройка на детско училище (забавачница) и трапезария при основното училище „Илия Р. Блъсковъ“ и е завещала всичкитѣ си имоти на това училище.

Жестътъ на тази скромна наша съгражданка-вдовица не може да не извика чувства на възхищение и благодарность. Изразъ на тѣзи чувства бѣ и тържеството, което се състоя на 3 т. м. преди обѣдъ — недѣля — въ двора на училището „Илия Р. Блъсковъ“, кждето се извърши осветяване основния камъкъ на детското училище и трапезарията, строени съ подаренитѣ срѣдства отъ речената госпожа

При полагането на основния камъкъ присжтствуваха множество граждани, гражданки, официални лица и учащи се деца и произнесоха речи архиерейскиятъ намѣстникъ протоиерей Дочевъ, общинскиятъ кметъ г-нъ Д-ръ Добревъ, който прочете и акта на постройката, областниятъ училищенъ инспекторъ г. Н. Каровъ и лѣкарката г-жа Д-ръ Медникарова. Всички оратори изрекоха топли, задушевни и пълни съ благодарность и признателность думи къмъ великодушната благодетелка, и сърдечно ѝ стиснаха ржката. Тя се просълзи и извика сълзи на умиление и въ присжтствуващитѣ.

Честь и хвала на такива благородни и пожертвователни хора! Тѣхното име ще се носи отъ поколѣние въ поколѣние и ще преживѣе превратноститѣ на времето.

Дано примѣрътъ имъ бжде последванъ и отъ други шуменски граждани и гражданки!

Българската народна пѣсень.

Когато есенникътъ забрули пожълтѣлитѣ листа на дърветата и ята жерави, като стрела, профучатъ подъ надвисналото сиво небе, бронзовото лице на планинеца-овчарь се покрие съ лека виолетова мъгла и крепката му дѣсница поведе къмъ задименитѣ почернѣли колиби вакло стадо. А тамъ предъ бързотечна чешма млади румени девойки се огледватъ въ бисеритѣ на каменното корито. И когато тамъ на дървения прагъ, позлатенъ отъ бледитѣ лжчи на месеца, надуе меденъ кавалъ левентъ овчарь, въ магическитѣ звуци на тази пѣсень отеква цѣлата душа на българския народъ.

И нѣма нищо чудно въ това, че когато единъ известенъ нашъ музикантъ, съ непретенциозностьта на истинския талантъ, запълнилъ съ сребърнитѣ звуци на своя кавалъ луксозния кабинетъ на лордъ N, то очитѣ на голѣмия английски перъ се овлажнили и той стиснал съ признателность дѣсницата на това балканско чедо.

— Une musique enivrante — и гласътъ му треперѣлъ.

Да, голѣма е силата на тази първобитна, но велика по своето чувство музика, защото тя е духътъ на цѣлъ единъ народъ, тя е синтезътъ на онѣзи надежди, преживѣвания и неволи, които съпжтствуватъ българския селякъ.

*

Родно-радио разнася звуцитѣ на най-новия шлагеръ.

— „Connaissez-vous Carriocca“, гърми дрезгавия гласъ на високоговорителя, а домашната прислужница, миейки прозореца на шестия етажъ на съседната кооперация, подскача въ тактъ съ шлагера и цеди презъ зжби . . .

. , . отъ Хавай взелъ насока. .

Родно радио и родна музика — „Луковитски моми, мамо“.

Мадамъ Лиляна скача като ожилена, хвърля отъ скута си скимтящия Луци, съ гнѣвъ вдига слушалката на телефона и вика:

— Моля, „Родно-радио“?

— Да, „Родно-радио“.

— Господине, какъвъ е този вашъ селски вкусъ, какви сж тѣзи пѣсни? Ние плащаме за да чуемъ нѣщо хубаво. За Бога, спрете тази плоча и поставете веднага „Кариока“, или ако имате последния шлагеръ „Континенталъ“.

— Ахъ, милия Луци, тѣзи варварски пѣсни ще повредятъ слуха му.

*

Une musique enivrante. И днесъ въ ушитѣ ми звучатъ думитѣ на почтения английски перъ. Изглежда, че той е билъ твърде простъ, споредъ мнението на madame Лиляна, щомъ е харесвалъ дивната пѣсень на българския планинецъ.

Българино, стресни се, погледай се. Нашето лекомислие и липса на здрави културни разбирания развратиха народната душа. Истинскиятъ художественъ усѣтъ къмъ хубавото се замѣни съ булевардното и варварско изкуство на джаза. Гангрената се разраства, необходимъ е хирургически ножъ. Не е далечъ деньтъ, когато румени моми, отиващи съ бѣли менци на вода, ще пѣятъ;

„Днесъ цѣлъ свѣтъ танцува „Кариока“!

А младъ овчарь, слизайки отъ позлатенитѣ отъ залѣзващото слънце балкани, ще пѣе на своитѣ вакли овни:

„ . . . Отъ Хавай взелъ насока! . .“

Български младежо, развѣй високо свѣтлото знаме на самобитната българска култура, на което съ свѣтли букви пише: **„Назадъ къмъ родното!“**

Атанасъ Ценовъ

Изъ в. „Пламъкъ“

Д-ръ ДОБРИ ДОБРЕВЪ
Градски кметъ
Не ще приема на именния си день — Димитровденъ.

ДИМИТЪРЪ ДЖЕБАРОВЪ
юрисконсултъ общината
Не ще приема на именния си день.

ДИМИТЪРЪ МИХАИЛОВЪ
Директоръ на I-ва прогимназия
Нѣма да приема на Димитровденъ.

ДИМО ПАСКОВЪ
адвокатъ
Не приема на именния си день — Димитровденъ.

ДИМИТЪРЪ ХР. МИТЕВЪ
Не ще приема на именния си день.

Г-ца ДИМИТРИЧКА КУРДОВА
и
Г-нъ ИВАНЪ ИВАНОВЪ
— СГОДЕНИ —
2 ноемврий 1935 год.

Пресвитеръ Козма.

Църквата ни въ днешно време.

Руската революция ни даде много примѣри, отъ които трѣбва да вземемъ поука. Болшевизма, отначало противъ религия и вѣра, днесъ прави завой и започна да толерира църквата. Той схваща, че народа безъ нѣщо идейно, безъ моралъ, безъ една стегната вжтрешна дисциплина, е загубенъ народъ и по-мжчно се управлява съ декрети и външно насилие.

А тая вжтрешна дисциплина, да ограничи всѣки себе си въ единъ скжпъ и живъ идеенъ кржгъ, я дава само християнството. Само то прави човѣка по-гъвкавъ и по-податливъ къмъ единъ прогресивенъ животъ, пъленъ съ правда и социално щастие. То е камъка, за който говори Ис. Христосъ, че билъ отхвърленъ отъ зидаритѣ на живота.

И у насъ се съзна, че съ партизанското разложение въ миналото се започна и едно народно разложение. Съзна се, че има единъ мораленъ упадъкъ; че много чиновници злоупотрѣбяватъ съ положението си; че личностьта не се цени; че убийствата зачестиха; че кражбитѣ се увеличиха; че затворитѣ се напълниха; че разводитѣ се наплодиха; семейството се разстрои; клетвата къмъ царь и отечество се забрави; съвѣстьта се помрачи, и че вървимъ къмъ загиване като народъ, както сж загинали отъ мораленъ упадъкъ египтени, римляни и пр.. Създаде се страшенъ мораленъ кризисъ, който се отрази и въ църквата ни. Това не може да се скрие. Което стана въ Търново при избора на новъ митрополитъ, въ Ловечъ при конгреса на християнскитѣ братства, при цѣпенето на нашитѣ владици, всичко това говори, че и „сольта започнала да се обезсолява“.

Добре, че се намѣриха добри българи, които на 19 май туриха край на това разложение. Дано да се гури край и на църковното ни разложение!

Споредъ насъ, не е достатъчно да се спре само разложението на църковния ни и държавенъ животъ. Но отново трѣбва да се извикатъ въ всѣки българинъ добритѣ чувства, моралнитѣ устои, както бѣше по-напредъ.

Всѣки човѣкъ търси нѣщо идейно, което да му служи за ржководство въ живота; да му издигне личностьта; да му проясни съвѣстьта; да не го вкарва въ затвора; да запази семейството; да се издигне авторитета на чиновника и духовника; да се създаде авторитарна държава; да се тикне народа къмъ правда и справедливость. А това може да стане не съ вънкашни закони, но да се поработи върху личностьта и съзнанието на всѣки българинъ отъ вжтре: въ училище, църква и казарма чрезъ морала на християнството. Камъкъ, който зидаритѣ отхвърлиха, да се изразимъ съ думитѣ на Ис. Христа, въ миналото при строежа на държавата ни, да се тури отново въ нейната основа. Не напраздно св. Царь Борисъ е приелъ християнството. Той е видѣлъ, че въ него се дава по-голѣма свобода на човѣка къмъ прогресивенъ животъ, отколкото въ езичеството, и че само то тика народитѣ къмъ цивилизация. И за това съ груба сила го е наложилъ. Това е смисъла на покръстването ни.

Ето защо, въ днешно време отъ църквата ни се иска много. Тя трѣбва да стане жива църква. Да се издигне на висота! Да стане важенъ стимулъ въ живота. Да лъха отъ не само чистото учение на Христа. Да се разясни то на народа, за да му стане плъть и кръвь.

Съзнава ли се това отъ всѣко духовно лице, особно отъ висшето духовенство, което църквата и държавата сж освободили отъ материални грижи, като му е дадено безплатенъ подслонъ съ отлични удобства, възнаграждения и почести, стига то да работи за морала на народитѣ! Еднаква задачата на министра и духовника—еднакво и успоредно д[illegible] тикатъ отечеството къмъ щастливи бѫднини.

Капата, а подъ капата.

(Шопски сюжетъ)

Презъ време на балканската на бай Гиго бѣше ордина на единъ дружиненъ командиръ, познаваше много офицери, ходилъ бѣ въ много градове и имаше ясна представа за разликата между проститѣ и образованитѣ люде. Той често обичаше да разказва за преживѣванията си отъ онова време и да дава сполучливи описания на хората, съ които бѣ ималъ работа. Затова винаги, когато въ неговото село идваха голѣмци отъ града, той се обличаше въ новитѣ си дрехи и излизаше на [illegible]то, което бѣ разположено [illegible]лото и край което се [illegible]ръчми, то гжби селскитѣ [illegible]ствени учреждения и общи[illegible]ще, че голѣмци. Той знае[illegible] тамъ и все ще ги спираръ [illegible] срещне. Той ги поздр[illegible] ги вежливо съ „добре дошли“ [illegible] сѣдаше близо до тѣхъ и непремѣнно завързваше разговоръ съ тѣхъ. Около голѣмцитѣ обикновено имаше и други селяни, но тѣ се чувствуваха страхливи и притѣснени; тѣ нѣмаха думи, съ които да подхванатъ разговоръ и да обърнатъ вниманието на високитѣ гости.

Бай Гиго бѣше отличенъ другарь, сътрапезникъ и разказвачъ. Поради това той се ползуваше съ известно влияние срѣдъ своитѣ съселяни и често бѣ избиранъ за членъ на депутации, които отиваха въ малкия или голѣмия градъ, за да се срещнатъ съ управницитѣ и да издействуватъ нѣщо за селото. Бай Гиго дори една година бѣ посоченъ и назначенъ за пълномощникъ на селото въ сждебния му споръ съ друго село за гора. И въ село още се разправяше, какъ мжжки се билъ държалъ бай Гиго по това дѣло и до[illegible] билъ казалъ на сждиитѣ, ужъ на шега: „Господа судии, криво седете, но право судете, оти Господъ Богъ съ големата брада и васъ че суди!“

Всичко хубаво, но отъ известно време бай Гиго бѣ изгубилъ влиянието си въ село: той не бѣше добре съ секретарь-бирника на общината. Това бѣше единъ разваленъ и впиянченъ хлапакъ отъ града, който се намираше въ родствени връзки съ много голѣмци и партизани — даже говорѣха, че единъ отъ министритѣ билъ твърде близъкъ съ баща му. Понеже на никаква друга служба не можалъ да се застои, макаръ че билъ съ срѣдно образование и ималъ дори два семестра по право въ Софийския университетъ, назначили го въ бай Гиговото село. Още съ идването му въ село, всички селски първенци му се представили — представилъ му се и бай Гиго. Но понеже той е билъ ординарецъ на дружиненъ командиръ презъ войната и е ходилъ и видѣлъ много, неволно влѣзълъ въ малъкъ споръ съ г-нъ секр.-бирника, този кипналъ, изругалъ го и едвали не го изгонилъ отъ общинската канцелария. Ето отъ тогава отношенията между бай Гиго и секр.-бирника се потъмнили и съ течение на времето съвсемъ се влошили.

Както всѣкиму е известно, има хора, които, като заематъ нѣкаква служба и се облѣкатъ въ нѣкаква власть, забравятъ, че тѣхното назначение е да служатъ на обществото, и почватъ да осжществяватъ свои лични чувства, помисли и намѣрения, намиращи се въ явно противоречие съ общественитѣ интереси. Най-често такива недобросъвѣстни чиновници почватъ да преследватъ своитѣ неприятели съ срѣдствата на властьта, почватъ да имъ прѣчатъ съ своята служба и, изобщо, свеждатъ кржга на своята служба до положението на кржгъ за лично отмъщение. Такъвъ бѣше и въпросниятъ секр.-бирникъ. Той си бѣ разпасалъ пояса въ село и вършеше възмутителни работи съ своята служба. Нѣколцина по-смѣли селяни се опитаха да го вразумятъ съ съвети и заплашвания, не се поколебаха дори да се оплачатъ на околийския началникъ и окржжния управитель, обаче всичко безъ полза: имаше силни и властни ржце, които го покровителствуваха, и той се чувствуваше непоклатимъ въ своята служба. Трѣбваше всѣки, който отива при него по работа, да внимава, както едно време раята е внимавала, когато се е явявала предъ нѣкой турски ага. И, най-важното: всѣки трѣбваше да търпи дори и тогава, когато секр.-бирникътъ безпричинно ругаеше и псуваше.

Единъ день бай Гиго се яви въ общинското управление по важна работа. Казаха му, че най-напредъ трѣбва да се срещне съ секр.-бирника. Тъ[illegible]мо той се запжти за кабинета на секр.-бирника и този изл[illegible]зе навънъ. Затова бай Гиго се принуди да забърза и [illegible] го настигне. Въ това време секр.-бирника се обърна къмъ бай Гиго, изгледа го съ св[illegible]репъ погледъ и му каза: „Ка[illegible]во си хукналъ подире ми ка[illegible]краставо куче, бе Ганьо? [illegible] можешъ ли да почакашъ? [illegible] защо неси свалишъ шапката“

Бай Гиго се спрѣ, хвърл[illegible] единъ презрителенъ погле[illegible] къмъ него и натъртено му к[illegible] за: „Не капата, но и глава[illegible] да си свалите, г-нъ секрета[illegible] па че си останете говедо! [illegible] се гледа каква е капата, а [illegible] има подъ капата . . .“

И напустна общинско[illegible] управление.

Искренъ Гъ[illegible]

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ, — 1935. — 83.

Единъ забравенъ градъ.

Думата ни е за гр. Преславъ. Впрочемъ, той не е забравенъ и не може да бжде забравенъ отъ българ. народъ, защото историята и разкритите паметници ясно говорятъ, че въ миналото тукъ е билъ центъра на политич. и духовенъ животъ на тогавашна велика България. Тукъ въ времето на Симеона Велики е цъвтѣла богата книжнина, подвизавали сж се видни книжовници, имената и произведенията на които сж били добре познати не само въ предѣлитѣ на българското царство, но и въ другитѣ славянски страни; тукъ, най-после, при некадърнитѣ Симеонови наследници започва упадъка и разложението на държавата, догдето идва завладяването й отъ Византия . . . Ето защо той не може да бжде забравенъ, както не бива да бждатъ забравени и другитѣ огнища на българската култура и политич. и духовно възмогване — Плиска, Търново, Охридъ, Прѣспа и пр. (не говоримъ за такивато отъ времето на възраждането презъ турското робство). Не е забравенъ Преславъ отъ българската младежь, която отъ ранна пролѣть до кжсна есень на малки и голѣми групи го посещава за да види на самото мѣсто паметницитѣ — творби на продѣдитѣ си — да имъ се поклони,—да почерпи поука и даде обетъ за бждеща дейность въ полза на родина и народъ.

Съ прискърбие, обаче, трѣбва да констатираме че Преславъ не се е ползувалъ съ подобающето му внимание отъ нашитѣ управници. Най първо не е направено почти нищо за създаване удобства на хилядитѣ посетители, дошли да видятъ останкитѣ отъ миналото величие на България. Гарата е далечъ на 8 и пол. клм. отъ града, а други превозни срѣдства отъ гарата до града липсватъ, или ако се намѣрятъ, не сж достатъчни и костуватъ много скжпо; остава да се върви пешъ, а, съгласете се, че това е крайно неудобно.

Нѣма подслонъ за пренощуване на самото мѣсто при старинитѣ, които сж далечъ отъ града на около 3—5 клм. Преславци, хвала имъ, съ удоволствие приематъ въ домоветѣ си гости, обаче това е крайно неудобно и недостатъчно. За грижитѣ около запазване старинитѣ отъ разрушаване да не говоримъ—мѣстното археологическо д-ство съ своитѣ скромни срѣдства и Преслав. град община правятъ възможното, но това не е достатъчно. Нали е грѣхъ и престжпление да се извадятъ отъ земята тия ценни паметници, за да се разрушатъ отъ природнитѣ влияния? Даже за самитѣ разкопки е иждивѣно твърде малко отъ държавата. Съ изключение на малка часть отъ Царския дворецъ и други дрѣбни разкопки, извършени отъ г. г. Златарски, Шкорпилъ и директора на Цариградския археолог. институтъ г. Успенски, сега покойникъ, всички други сж предприемани и извършвани по частна инициатива или по инициативата на археолог. д-ство „Тича", на чело съ енергичния труженикъ на това поле г. Юрданъ С. Господиновъ. Монастира Св. Патлейна, това свято мѣсто, този ценен паметникъ, плодъ на българската техника и изкуство, е откритъ отъ членове на д-ството, разкопкитѣ се довършиха отъ трудоваци, а покрива за запазването му, отъ срѣдства на дружеството. Тъй наречената „Златна Симеонова църква", уникумъ по своята архитектура и украса, е запазена тоже по сжщия начинъ, като се укрепи и заздрави съ срѣдства на Народния музей. Часть отъ Царския дворецъ се разкри отъ трудоваци, разкопкитѣ не се довършиха и разкритото е оставено на природнитѣ стихии да се разрушава.

Освенъ тия паметници има много други, разкрити случайно или по починъ на археол. д-ство, а колко има подъ земята, това едни системни разкопки ще покажатъ, защото знае се, че въ тъй наречената мѣстность „Градо" гдето човѣкъ копне, натъква се на старинна постройка. А уреждането на Преслав. археолог. музей, гдето сж събрани и запазени намѣренитѣ ценни старинни предмети, се дължи изключително на г. Юр. Господиновъ и археолог. д-ство.

Не отричаме, че държавата чрезъ отпущане трудоваци и срѣдства подпомага за разкриване и запазване старинитѣ, обаче мислимъ, че въ сравнение съ Мадара, Плиска, Мезекъ съ своитѣ могили, за Преславъ се прави твърде малко. Ето две години минаватъ какъ въ Преславъ не сж правени разкопки и не е направено нищо за запазване на открититѣ вече старини. А за дооткриване останалата часть на двореца и запазване на откритото трѣбва да се отпуснатъ трудоваци, както се дадоха за Мадара и другаде.

Сега за прословутата желѣзница до Преславъ, която се строи отъ 20 години, и то какъ? Щомъ наближатъ избори, разщъкватъ се инженерни бригади, побиватъ желони, а на другия день следъ изборитѣ прибиратъ си инструментитѣ и изчезватъ. За толкова години пакъ се направи нѣщо—изработи се землената работа, направиха се мостоветѣ, кантонитѣ и даже гарата (която сега служи за помѣщение на лесничейството).

Надеждата ни е, че настоящето правителство, което скжса съ приомитѣ на миналото, ще се заинтересува и направи нуждното, за да се доизкара ж. п. линия, защото не бива да се остави да се руши направеното, а главно — не бива да се остави безъ срѣдства за съобщения Преславъ—тъй наречения български Иерусалимъ.

Д. Ч.

ХРОНИКА.

Въ връзка съ заговора за готвения превратъ е билъ привлѣченъ подъ отговорность и задържанъ въ централния затворъ г. Владимиръ Заимовъ, запасенъ генералъ, бившъ началникъ на тукашния гарнизонъ.

Младиятъ печатарски работникъ и дописникъ на вестника ни г. Иванъ Ивановъ отъ Шуменъ се е сгодилъ на 2 т. м. съ симпатичната г-ца Димитричка Курдова, сжщо печатарска работничка, отъ града ни.

На младитѣ изказваме своитѣ сърдечни поздравления и благопожелания.

На Димитровъ-день (8 ноемврий) музикалното д-во въ града ни „Родни-звуци" празднува патронния си праздникъ. По този случай въ този день, въ църквата „Св. Възнесение" следъ божествената литургия ще се отслужи панихида за всички починали членки и членове. Да се считатъ поканени на панихидата всички близки и познати на починалитѣ. Задължително е присжтствието на всички членки и членове.

По случай панаира въ Плѣвенъ, който ще се състои отъ 6 до 10 Ноемврий т. г. на лицата, които заявятъ, че пжтуватъ по този случай, гаритѣ ще издаватъ отъ 5 до 10. XI. включително т. г. по единъ билетъ по таксите на редовната тарифа, който ще важи и за връщане отъ 6 до 11. XI. т. г. включително, следъ като се компостира въ гара Плѣвенъ при връщането. Билетитѣ ще се издаватъ срещу лични карти, легитимации и др. членски карти съ портретъ. На женитѣ и децата до 15 години, които не притежаватъ лични карти, билети ще се издаватъ и безъ такива.

На 6 и 7 т. м., срѣда и четвъртъкъ, общественичката г-жа Невѣна Ганчева отъ София, отъ името на народнитѣ четения при читалище „Арх. Михаилъ", ще изнесе две сказки на теми: 1) МЪЛВАТА и 2) ЛЮБОВЬТА, ТАКАВА — КАКВАТО Я ВИДѢХЪ.

На 16 октомврий т. г. въ града се основа по инициативата на група първи граждани, водими отъ желанието да се даде възможность на желающитѣ да изучаватъ и усъвършенствуватъ познаването на френския езикъ, за да могатъ направо да се ползуватъ отъ неизмѣримата духовна съкровищница на великата френска нация, клонъ отъ дружеството „Alliance française".

Дружеството прави всѣка срѣда въ 18 ½ часа събрания въ зданието на Професионалното училище. А въ близко бждеще се уреждатъ и курсове за изучаване езика—отдѣлно за начинающи и напреднали. Членски вносъ — 50 лева годишно. Такса за курсоветѣ—50 лева месечно; за учащи се 25 лева. Записване при секретаря на дружеството, майоръ Долмовъ, или при г-жа д-ръ Медникарова.

Шуменскитѣ граждани—християни отъ тритѣ енории къмъ храма „Св. Три Светители" сж подали заявление до градския кметъ, съ което настояватъ да се събори старата постройка, кждето се помѣщава читалище „Напредъкъ", да се закрие училището „Св. Кирилъ" и продаде на църковното настоятелство и по този начинъ да се разшири и разхубави църковния дворъ.

Ученическото музикално д-во при слѣтитѣ гимназии „Емануилъ Маноловъ" е поканило дветѣ гениални деца—братята М. Л. Енкови, за изнасянето на единъ концертъ. Д-вото е направило голѣми жертви само за да може да покаже таланта на тия деца. Митко е на 6 годишна възрасть и е единъ отъ най-обещаващитѣ пианисти, а Любко е дошълъ до висотата на най-известнитѣ у насъ виолинъ-виртуози. Концертътъ ще се състои въ недѣля вечерь въ читалище „Арх. Михаилъ".

На 3. т. м. се събраха въ Военниятъ клубъ всички музикални дейци отъ града ни на чело съ капелъ-майстора при 7. п. др. г-нъ Д. Димовъ, за да обсждятъ въпроса за основаване на единъ общограждански оркестъръ, който да запълня празднотата въ града ни. Взема се решение да се образува такъвъ. Избра се комитетъ отъ трима души: В. Хлѣбаровъ, Д. Димовъ и Т. Геровъ, който да се грижи за бждещата дейность. Пожелаваме успѣхъ на новото и за похвала начинание, което можеби ще даде добри резултати.

Н. Б.

Разрешени пжтувания по Б. Д. Ж.: 1) На тържествата за Хаджи Димитъръ въ Сливенъ — на пжтуващитѣ за тамъ гаритѣ ще издаватъ отъ 1 до 8. XI. т. г. включително по единъ билетъ по таксите на намалената тарифа за бързъ влакъ до гара Сливенъ, който ще важи и за връщане отъ 4. до 12. XI. т. г. включително, ако се компостира при тръгването отъ гара Сливенъ;

2) По случай на есеннитѣ пазари за разплоденъ добитъкъ, които ще се състоятъ на 8 Ноемврий т. г. въ Кнежа, с. Петърница (Плѣвенско), гр. Севлиево и с. Бѣжаново (Луковитско) и на 10. XI. т. г. въ гр. Ловечъ, с. Дерманци (Луковитско), с. Врабево (Троянско), с. Дол. Луковитъ (Орѣховско) и с. Гор. Джбникъ, на лицата, които заявяватъ, че пжтуватъ за пазаритѣ въ гр. Севлиево и гр. Ловечъ гаритѣ ще издаватъ по единъ билетъ по таксите на редовната тарифа, който ще важи и за връщане, следъ като се компостира въ гарата при връщането. За пазаритѣ въ Кнежа, с. Петърница, с. Бѣжаново, с. Дерманци, с. Врабовци, с. Дол. Луковитъ и с. Гор. Джбникъ ще се издаватъ по два билета по таксите на намалената тарифа, които ще важатъ и за връщане следъ като се компостиратъ въ гарата при връщането. За панаиритѣ, които ще се състоятъ на 8. XI. билетитѣ ще се издаватъ на 6. 7. и 8. XI. т. г. и ще важатъ за връщане отъ 8. 9. и 10. XI. т. г., а за пазаритѣ, които ще се състоятъ на 10. XI. билети ще се издаватъ на 8. 9. и 10. XI. т. г. и ще важатъ за връщане отъ 10. 11. и 12. XI. Билетитѣ ще се издаватъ до гаритѣ: за Кнежа и Долни Луковитъ до Кнежа; за Петърница гара Долни Джбникъ; за Севлиево — Габрово или Павликени; за Бѣжаново гара Телишъ; за Ловечъ гара Ловечъ; за Дерманци гара Червенъ-брѣгъ.

Отъ нач. гарата.

Село РИШЪ, Преславско.

И тая година учащата се младежь — начело съ своитѣ възпитатели (учителството) въ селото ни, тържественно отпразднува деньтъ на „Народнитѣ будители" — 1 ноемврий. Следъ отпускъ на църква, всички ученици и ученички бѣха въ редици строени на площада предъ централното училище, разпредѣлени по класове и отдѣления; предъ които, както и предъ насъбралата се на сжщото мѣсто публика, г-нъ директора на прогимназията — даровития Василъ Стояновъ — държа двучасова обстойна рѣчь, подходяща за праздника, съ която повдигна духътъ и националнитѣ чувства у слушателитѣ. Ораторътъ най-детайлно се спрѣ върху духовното ни и политическо възраждане, като посочи последователно имената, роднитѣ мѣста и отечественитѣ заслуги на цѣлата плеяда народни будители и борци за освобождаването ни отъ духовното и политическо робство.

Следъ речьта на Стояновъ, дадоха се отъ ученици и ученички подходящи декламации и стихотворения; яснитѣ гласове и правилнитѣ жестове и изречения, излизащи отъ устата на тия крехки души, направиха отлични впечатления у слушателитѣ, а мнозина отъ последнитѣ се просълзиха.

Накрай, тържеството завърши съ пѣсни и дефилиране на ученици и ученички изъ улицитѣ, съ което тѣ още повече повдигнаха сърдцата и душитѣ на своитѣ родители и близки.

Хвала на учащата се младежь и нейнитѣ възпитатели!

Атанасъ Тирзиевъ.

КНИЖНИНА.

„Свѣтлоструй" бр. 1 год. VIII, месечникъ за просвѣта, култура и литература, съдържа статии отъ Ст. Чилингировъ, Йор. Ковачевъ, Ал. Герасковъ, Св. Фуренъ, Д-ръ Стояновъ, Т. Хр. Дашковъ и др., Разкази отъ П. Михайловъ, К. Виолетовъ, Г. Хрусановъ, стихове отъ Л. Станчевъ, Ив Василевъ, Ст. Стояновъ. Ехо. Културенъ прегледъ, Наши писатели, Чужди писатели, Здравна просвѣта, Народно стопанство и др.

Литературенъ гласъ редакторъ Д. Б. Митовъ излѣзе бр. 287. отъ VIII год. Въ 8 голѣми страници съ много интересно съдържание. Бр. 3 лв. Абонаментъ 100 лв. Който предплати до 1 ноемврий получава 3 безплатни премии-нови книги. Адресъ: Ц. Шишманъ, 45 входъ отъ Гр. Игнатиевъ (надъ Руския базаръ) — София, чекова с|ка 2102.

Получи се въ редакцията: в „ТРЕЗВА БОРБА" — единственъ у насъ двуседмичникъ за трезва култура и въздържание. Издава Българската въздържателна федерация. Редактиратъ: д-ръ Д. Т. Бурилковъ и Борисъ Наумовъ. Година IV, брой 4, съ много интересно съдържание. Год. абонаментъ само 20 лв.—предплата. Пробни бройове се изпращатъ на всѣки, който ги поиска отъ редакцията—София, ул. Климентина 15.

Препоржчваме горещо „Трезва борба" на всички наши читатели.

Получи се въ редакцията ни „Беседа"—илюстровано списание на българското семейство. Редакторъ Е. Консулова Вазова. Година II бр. 3. Съ отбрано съдържание. Годишенъ абонаментъ 80 лв.. Редакция и администрация София, ул. „Царь Крумъ" 41.

Българска книга, седмичникъ за литература, изкуство, критика и общественъ животъ. Редак. Ал. Гиргиновъ, съредакторъ Антонъ Страшимировъ, год. II, брой 13, цена 2 лв. Абонаментъ 60 лв. за 1 година. Адресъ: ул. Денкоглу, 28, София.

Излѣзе отъ печатъ I книжка отъ научно-педагогическото списание „Просвѣта"—издание на Просвѣтния Съюзъ — съ интересно съдържание. Списанието излиза месечно 8 коли книжката, 10 книжки годишно. Абонамента на нечленове на Съюза (срещу 120 лв. годишно) става въ редакцията—бул. „Ботевъ" 54. (Тел. 8—60).

ПЕЧАТНИЦА - КНИЖАРНИЦА - КНИГОВЕЗНИЦА „СЛАСЪ ПОПОВЪ" — Шуменъ
⊙ МОДЕРНО ИНСТАЛИРАНА ⊙
ПРИЕМА ПОРЪЧКИ за най-малка и най-голѣма печатарска работа
ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ ⊙ Искайте ОФЕРТИ.
Тел. адресъ Сп. Поповъ-Шуменъ. Тел.

ДАВА се подъ наемъ самостоятелна КЖЩ
отъ ТРИ стаи, вестибюлъ, кухня и маза
съ електрическа и водна инсталиция.
Споразумение Борисъ Калеч
3—3 столарска работилн

Народно читалище „Просвѣта", с. Ил. Блъсковъ—Шуменско

ОБЯВЛЕНИЕ № 20

с. Ил. Блъсковъ, 2. V. 935 год.

На **16-я день** отъ публикуването на настоящето въ „Гласъ" отъ 8-12 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на мѣстното училище ще се произведе публиченъ **търгъ** съ явна конкуренция за отдаване на наематель единъ кжсъ **читал. нива отъ 50 дек.** за време отъ датата на наемането до 30. IX 936 год

Първоначалната оценка за наема възлиза по **50 лв. на декаръ**. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10%, върху първоначалната оценка. Чл. 125 отъ закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията на училището въ с. Ил Блъсковъ.

Отъ настоятелство

Срѣдненско Турско Училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 11

с. Срѣдне, 6 XI 1935 год.

На **17. XI. 1935 год.** отъ 9 до 12 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на Срѣдненско турско частно училище ще се произведе публиченъ **търгъ** съ явна конкуренция за отдаване на наематель експлоатацията на следнитѣ имоти, принадлежащи на Срѣдненското частно турско училище за време отъ 1 Октомврий 1935 год. до 1 Октомврий 1936 год., а именно:

1) **Нива отъ 140 декара** въ мѣстностьта „Ламара".
2) **Нива отъ 41·914 дек.** въ мѣстностьта „Изтокъ чешма Алтж".

Първоначалната оценка **е 40 лв.** на декаръ годишно.
Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10%.
Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.
Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията на турското училище.

Отъ настоятелство

Шуменска Мюсюлманска Вѣроизповѣдна Община.

Обява № 138.

Насроченятъ търгъ за продажбата на вакжфски недвижими имоти съ ОБЯВА № 131 на 28. X. т. г. се отлага за 11 ноемврий т. г. отъ 2 — 6 следъ обѣдъ.

Шуменска Мюсюлманска Вѣроизповѣдна Община.

ОБЯВЛЕНИЕ № 131.

Мюсюлманската Вѣроизповѣдна община обявява, че на 11 **ноемврий** отъ 2—6 часа после обѣдъ, въ канцеларията на Шуменско Областно Данъчно управление ще се произведе **търгъ** съ явно наддаване за продажбата на **28 кжса вакжфски недвижими имоти**, а именно: 1) **Нива** отъ 39 дек. Шуменско землище, мѣстн. „Дели-Дере", оценена по **1,500 лв. декара.** 2) **Нивада** отъ 17 декара въ сжщото землище, мѣстн. „Пираларъ", оценена **2,500 лв. декара.** 3) **Ниво** отъ 3 ара при старата болница, оценено по **500 лв декаръ.** 4) **Нивада** отъ 7 ара въ мѣстностьта „Фъндъкъ Афузъ" оценена **по 1,500 лв. декара.** 5) **Келеме — лозе,** отъ 7 ара въ сжщата мѣстность, оценена **1,500 лв. декара.** 6) **Праздно мѣсто** отъ 58·70 кв. м. въ гр. Шуменъ, Черковна часть, оценено по **2,500 лв. кв. м.** 7) **Кжща** съ теке, отъ 840 кв. м. — Кълъкова часть, оценена за **40,000 лв.** 8) **Часть** отъ двора на текето въ „Кьошкьоветѣ" отъ 1,500 кв. м. оценена по **лв. кв. м.** 9) **Полусъборени дюкяни** № 99, 100 и 101 въ Кълъковата часть на града отъ 84 кв. м., оценени по **100 лв. кв. м.** 10) **Дюкянско мѣсто** № 39 отъ 15 кв. м. въ Кадиевата часть на града оценено по **100 лв. кв. м.** 11) **Дюкянски мѣста** № 38, 39, 40 и 41 въ сжщата часть отъ 44 кв. м. оценени по **100 лв. кв. м.** 12) **Дюкянско мѣсто** № 488 въ полицейската часть на града отъ 41 кв. м. оценено по **100 лв. кв. м.**, 13) **Стая** подъ № 500 отъ 18 кв. м въ Кадиевата часть, оценено по **100 лв. кв. м.**, 14) **Арса** подъ № 279 въ Кадироджамийска часть отъ 26 кв. м. оценена по **100 лв. кв. м.**, 15) **Тепавица** съ съборена воденица въ с. Тройца, Преславска околия съ 600 кв. м застроено и незастроено мѣсто оценена за **35,000 лв.** 16) **Полусъборена тепавица** въ сжщото село съ около 100 кв. м. застроено и незастроено мѣсто оценена за **30,000 лв.**. 17) **Тепавица** въ сжщото село, съ около 600 кв. м, застроено и незастроено мѣсто оценена за **40,000 лв.**, 18) **Арса** отъ 150 кв. м. въ Трикладенчевата часть на града, оценена по **50 лв. кв. м.**. 19) **Праздно мѣсто**, въ Чехларската часть, оценено по **150 лв. кв. м.** (бивше джамийско мѣсто). **Праздно мѣсто**, въ „Мангалъкъ махле" кв. 335, парцели VIII — IX — 8 оценено по **80 лв. кв. м**. 21) **Старо джамийско** мѣсто Илчева часть отъ 280 кв. м оценено по **200 лв. кв. м.** 22) **Праздно мѣсто,** отъ джамията „Мурадия", Кадиевата часть на града, оценено по **200 лв. кв. м.**. 23) **Вехта паянтова кжща** № 951, въ полицейската часть, оценена общо за **20,000 лв.**. 24) **Праздно мѣсто,** отъ Кадиренитѣ дюкяни № 50 и 51 кв. 47 б. два парцела отъ 250 кв. м. оценени по **100 лв. кв. м.**. 25) **Праздно мѣсто** задъ турското читалище около 400 кв. м, оценено по **80 лв. кв. м.**, образуващо парцели 6 и IV — 3. 26) **Паянтова сграда** бивша воденица въ индустриленъ кварталъ съ 800 кв. м. застроено и незастроено мѣсто, оценена общо **20,000 лв**. 27) **Келеме** отъ 1·4 декара въ мѣстн. „Порекъ", оценено по **400 лв. декара.** 28) **Ниво** отъ около 12 декара въ мѣстн. „Коджа-тепе" оценена по **800 лв. декара.**

Забел.: Дюкянскитѣ мѣста по п. п. 10 и 11, могатъ да се обединяватъ наведнъжъ, понеже граничатъ по между си като образуватъ общо кв. м..

Залогътъ е 5 % върху първоначалната оценка на имота.
Продажбата ще стане на кв, метъръ, точно изчислени отъ общинския планъ.
Всички разноски по прехвърлянето на имота, както и оноя, направени по търга за гербъ, обява и др. сж за смѣтка на купувачитѣ.
Всички книжа, протоколи и пр. сж на разположение на купувачитѣ всѣкога въ канцеларията на вакжфа.

4 — 4

Отъ комисия

КУПОНЪ № 6
БЕЗПЛАТНИ КНИ
Рѣжете нашитѣ купо
Всѣки, който изрѣже
купонъ и го изпрати на
КОМИТЕТЪ БЪЛГАРСКА
ГА, Денкоглу 28 Со
съ приложение САМО 5
въ гербови марки ще
БЕЗПЛАТНО ведн
КУПОНЪ № 15
Родно
Стъкло
АЗКАЗИ
Н. Г. ДАНЧОВЪ 80